

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 65/02-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. júna 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. D. K. a V. K., obaja bytom B., vo veci porušenia ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 14 C 420/99 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. D. K. a V. K. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 20. marca 2002 doručené podanie Ing. D. K. a V. K., obaja bytom B. (ďalej len „sťažovatelia“), označené ako „Návrh na určenie nálezu pre porušovanie občianskych práv v súdnom procese č. k. 14 C 420/99 vedeného na Okresnom súde Košice I a určenie odškodného za majetkovú a nemajetkovú ujmu podľa Ústavy SR“. V tomto podaní sťažovatelia namietali nečinnosť Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 420/99 znamenajúcu podľa ich názoru prietľahy v konaní.

Pretože podanie sťažovateľov nespĺňalo náležitosti ustanovené § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vrátane náležitosti spočívajúcej v povinnosti pripojiť k návrhu na začatie konania splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik na zastupovanie navrhovateľa v konaní pred ústavným súdom, vyzval ústavný súd sťažovateľov, aby predmetné nedostatky podania v lehote do 20 dní od doručenia výzvy odstránili. Z doručenky dodacej pošty vyplýva, že výzvu ústavného súdu sťažovatelia prevzali 10. mája 2002. Do dňa neverejného zasadnutia senátu ústavného súdu, na ktorom tento predbežne prerokoval návrh sťažovateľov na začatie konania, ústavnému súdu nebola doručená žiadna odpoveď sťažovateľov na jeho výzvu.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom. Podľa § 50 zákona o ústavnom súde musí sťažnosť podľa čl. 127 ústavy okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 obsahovať okrem iného aj označenie základného práva alebo slobody, ktorých porušenie sa namieta.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Návrhy, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj

návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozorní, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že sťažovatelia boli podrobne poučení o nedostatkoch ich podania a tieto neodstránili ani v lehote, ktorú im ústavný súd určil, rozhodol ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. júna 2002